

Konijn

Sytze Keuning

Mijn toenmalige hoogleraar biochemie aan de Rijksuniversiteit Groningen, Bernard Witholt, iemand die altijd wat verder keek dan alleen de wetenschap en ook aanjager was van het Groningse Science Park en bij wie ik afstudeerde, zei tegen mij: 'Waarom begin je niet een bedrijf op het gebied van de milieubiotechnologie, dan wil ik je wel helpen'. Van het een kwam het ander. Eén van onze eerste gezamenlijke acties was dat hij me in zijn - vond ik toen - grote auto meenam naar een contact van hem in Rotterdam, Arthur Manuel, directeur en medeoprichter van het ingenieursbureau Iwaco. Bij Iwaco werkten in die tijd ruim 400 mensen en Manuel had al een paar maal contact gehad met de RUG en met Bernard, omdat ze graag wilden samenwerken op het gebied van de biotechnologie. Daar zagen ze wel brood in, bijvoorbeeld bij bodemsanering. Bernard nam mij mee naar het hoofdkwartier van Iwaco, dat toen aan de Schiekade in Rotterdam was gevestigd en waar de heer Manuel ons ontving. Witholt legde uit: 'Sytze gaat een bedrijf opstarten en dat gaat Bioclear heten. Ik als hoogleraar én de RUG ondersteunen dat en aangezien jij graag met ons wil samenwerken kun je net zo goed direct aandeelhouder worden'. Ter zake als hij was.

Ik was nog maar net afgestudeerd en, als het op ondernemen aankwam, nog zo groen als gras en dat was mij vast aan te zien. Manuel keek mij streng aan en vroeg: 'En, heb jij ooit wel eens iets verkocht?' Ik

dacht even na. Het enige dat bij mij opkwam was het konijn dat ik als dertienjarige aan een klasgenoot had verkocht met vijf gulden winst. 'Jawel', zei ik daarom maar zo rustig mogelijk, 'Ik heb wel eens een konijn verkocht'. Kennelijk was dat voor Manuel voldoende, want hij ging er verder niet over door en zo geschiedde: Bioclear werd opgericht op 1 maart 1988 met als aandeelhouders de Rijksuniversiteit Groningen, De Stichting Science Park Groningen, Iwaco en ikzelf. De RUG was nog nooit eerder rechtstreeks aandeelhouder geworden van een start-up, dus daar moest het College van Bestuur eerst nog even over vergaderen. Ze waren er vlot uit, ze vonden het een interessant experiment en deden mee. Iwaco bestaat inmiddels niet meer, want zij werden net voor de eeuwwisseling, toen ze bijna 30 jaar bestonden, overgenomen en ingelijfd door Royal Haskoning, die op haar beurt inmiddels weer is opgegaan in het nog grotere Royal HaskoningDHV.

In Gaasterland bij Warns staat op een grote zwerfkei: 'leaver dea as slaef', wat Fries

is voor: liever dood dan slaaf, ter herinnering aan de vrijheidsstrijd van de Friezen in 1345 en daar moest ik aan denken, toen ik het integratieproces bij Haskoning en Iwaco zag en dacht: 'dit is helemaal niets voor mij'. Bioclear was vanaf het begin autonoom geweest met een eigen identiteit en opvattingen over hoe het bedrijf er uit moest zien en dat wilden alle medewerkers en ik graag zo houden, ondanks alle verlokkingen van schaalgrootte, carrièrekansen en synergie. We ontsprongen de integratiedans. Het toenmalige bestuursduo van Royal Haskoning, Jan Bout en Leo Visser, had al snel in de gaten dat er met mij geen land te bezeilen zou zijn en in 2004 waren ze bereid mij met Bioclear voor een redelijke afkoopsom - waarvoor je overigens nog heel wat konijnen zou kunnen kopen - te laten gaan. Gelukkig lukte het, waarom weet ik niet precies, maar op de een of andere manier was de sfeer hetzelfde als destijds met Manuel. Kortom: volg je hart en laat je niet van de wijs brengen.

keuning@bioclearearth.nl

